

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου του Τήρωνος

4524 Μοναγρούλλι, Λεμεσός

Έτος 6ο, Αρ. Τεύχος 9ο, Ιούνιος 2013

«Ο ΤΗΡΩΝ»

<http://o-tiron.blogspot.com>

«Γι' αυτό άλλωστε ο Θεός έλαχε να αγαπιόμαστε από αυτούς που μας γέννησαν, για να έχουμε εκπαιδευτές στην αρετή.

Διότι τον πατέρα δεν το κάνει μόνο το να σπείρει, αλλά και να το εκπαιδεύσει καλά· ούτε η κυοφορία κάνει κάποια μητέρα, αλλά η καλή ανατροφή»

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

«Οι άνδρες αγαπάτε τας γυναίκας εαυτών».

Στη συζυγία η αγάπη επιβάλλεται και για ένα ακόμη λόγο, ας πούμε καλύτερα από κάποια ιδιαιτερότητα. Αυτός είναι η φύση της γυναίκας, που αποδεικνύεται ότι είναι γέννημα και προϊόν αγάπης (δημιουργήθηκε από την πλευρά του Αδάμ που ήταν κοντά στο μέρος της καρδιάς) και επομένως δεν ισορροπεί, όταν τη στερείται. Η ίδια πηγάζει αγάπη μέσω της μητρότητάς της και δίκαια απαιτεί να αγαπάται, αφού και η ίδια κατά φύση και θέση αγαπά.

Η ιστορία και τα πράγματα μαρτυρούν ότι αν οι σύζυγοι θέλουν να πετύχουν την αρμονία και την ομαλότητα μεταξύ τους, πρέπει να υπάρχει μόνιμα μεταξύ τους η αγάπη. Ειδικά όμως του άνδρα προς τη γυναίκα του. Αυτό ακριβώς έκανε και ο Χριστός προς την Εκκλησία του. Παρέδωσε τον εαυτό του για να την καταστήσει ένδοξη.

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, αυτός ο μέγιστος ιεράρχης, προκαλεί τον άνδρα να μην κουράζεται να δείχνει στη σύζυγό του την αγάπη του και ότι όλη η θέληση και η προσπάθεια του είναι η ευτυχία της.

Αυτό, δυστυχώς, πολύ απουσιάζει σήμερα και τα αποτελέσματα είναι απελπιστικά. Η σημασία και η φύση της συζυγίας παραχαράχθηκε από την επίδραση του ευρωπαϊκού κυκεώνα, που τίποτε δε σεβάστηκε από την ανθρώπινη προσωπικότητα και τις πνευματικές και ηθικές αξίες, που οι προγονοί μας με αυτοθυσία κράτησαν.

Επειδή η αύξηση των ανθρώπων γίνεται με τη νόμιμη συζυγία με λύσσα ο αδίστακτος εχθρός του ανθρώπου, ο διάβολος, προσπαθεί να διαλύσει τα ήθη και να καταλύσει το δεσμό της αγάπης και της ενότητας. Το τόσο σοβαρό θέμα του γάμου δεν πρέπει να παραμεληθεί με τις παραχαράξεις του ένοχου και ανώμαλου βίου για να μην ακούσουμε και εμείς, όπως οι παλαιοί αποστάτες των ηθικών αξιών, που αποκήρυξε ο Θεός: «ου μη καταμείνει το πνεύμα μου εν τοις ανθρώποις τούτοις διά το είναι αυτούς σάρκας» (Γέν. 6,3). Και επέφερε τον κατακλυσμό για να τιμωρήσει την αποστασία.

Ο σύζυγος για να πετύχει εύκολα αυτό το ρόλο -ανάλογα με τις περιστάσεις-, θα πρέπει να φέρεται στη σύζυγό του άλλοτε σαν πατέρα, άλλοτε σαν αδελφός, άλλοτε σαν φίλος και πάντοτε σαν άνδρα της. Αν το κάνει αυτό θα πετύχει την ατάραχη και αρμονική διάθεση της συζύγου, που ενώ σε πολλά σημεία είναι περισσότερο φιλότιμη και έχει αυτοθυσία, σε μερικά μικρής σημασίας συμβάντα αποθαρρύνεται και μικροψυχεί.

Δεν είναι υπερβολή ούτε προσποίηση η εκδήλωση αγάπης του συζύγου προς τη γυναίκα του, αφού μόνο στη νόμιμη συζυγία μπορεί να εκδηλωθεί η γνήσια και πραγματική αγάπη, εφ' όσον «έσονται οι δυο εις σάρκα μίαν». Καμιά άλλη εκδήλωση τρυφερότητας και συμπάθειας δεν μπορεί να παραλληλισθεί με το «έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν» της νόμιμης

συζυγίας από την οποία προέρχεται η καταβολή της ανθρώπινης ζωής. Άλλωστε και η περιγραφή του γυναικείου φύλου, που είναι και το ασθενές μέρος, απαιτεί την πρακτική του συμπλήρωση από την ανδρική αγάπη και αυτός είναι ο λόγος της ζήλειας που πλεονάζει στη γυναίκα. Ο καλύτερος τρόπος δαμασμού της γυναικείας ζήλειας είναι πρακτικά η γνήσια και έμπρακτη εκδήλωση αγάπης του συζύγου προς τη γυναίκα του.

Στη γενική διαστροφή που επικράτησε λόγω της αποστασίας από το Θεό «ανένδεκτον του μη ελθείν τα σκάνδαλα» (Λουκ. 17,1). Χρειάζεται πολλή προσοχή στη συγκράτηση του δεσμού της συζυγίας. Να μη λαμβάνονται υπ' όψιν τα σκάνδαλα, από τα οποία πηγάζουν οι παρεξηγήσεις. Συνιστούμε, ειδικά στον άνδρα, ως την κεφαλή, να μην προδίδει την αγάπη και το σύνδεσμο με τη σύζυγό του, γιατί ο διάβολος και τα όργανά του ουδέποτε θα παύσουν να πολεμούν για να πληγώσουν τη ρίζα της ζωής.

Ένα δείγμα πραγματικής παρηγοριάς και στηριγμού, που μας συμβούλευσαν οι γέροντες σύμβουλοί μας, και των δύο φύλων, για τις δύσκολες ώρες είναι: «Μην ξεχνάτε ποτέ την πρώτη εβδομάδα του γάμου σας». Είστε οι ίδιοι όπως και τότε. Τίποτε δε σας χωρίζει.

Υπενθυμίζουμε στους άνδρες το «συννοικούντες κατά γνώσιν, ως ασθενεστέρω σκεύει τω

γυναικείω» (Α' Πέτ. 3,7). Αυτό σημαίνει ότι η παρεκτροπή της συζύγου θεραπεύεται με την αγάπη και την τρυφερότητα, παρά με την επίπληξη και το θυμό. Μην κάνεις παρατήρηση στη σύζυγό σου, σε περίπτωση λάθους, ειδικά την ώρα του πειρασμού και της αιχμής. Εφάρμοσε το λόγο του Δαβίδ: «Εγώ δε ωσεί κωφός ουκ ήκουον, και ωσεί άλαλος ουκ ανοίγων το στόμα αυτού» (Ψαλμ. 37,13). Σε άλλη ώρα, όταν είστε μόνοι σας, μακριά από τα παιδιά, εάν υπάρχουν, πάρτε με τρυφερότητα τη

σύζυγό σου στην αγκαλιά σου και πες της. «Αγάπη μου, δεν ξέρεις πόσο σε αγαπώ; Εγώ θέλω να είσαι μια αξιοπρεπής κυρία. Αυτό που έκανες δεν σε τιμά». Τότε μόνο δέχεται το σφάλμα και ζητά συνειδητά συγγνώμη. Αυτά είναι γεννήματα της πείρας. Εάν την ώρα του λάθους η της ζημιάς, την ελέγξεις, θα πεισμώνσει, θα ανταπαντήσει, θα μουτρώσει, θα επικαλεσθεί προφάσεις και θα πει ψέματα! Η σύνεση προλαμβάνει, εάν χρησιμοποιηθεί το φάρμακο της αγάπης.

Η αγάπη προς τη σύζυγο είναι ως προς τον άνδρα και δικαιοσύνη, γιατί το μόνο πρόσωπο που αχώριστα και πρακτικά θα παραμείνει στο πλευρό του είναι η σύζυγός του, αφού όλα τα πρόσωπα του περιβάλλοντός του σιγά-σιγά θα εκλείψουν, ενώ στους ευσεβείς συζύγους η συζυγία συνεχίζεται και στην αιωνιότητα.

Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού, «Συζητήσεις στον Άθωνα». Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 13

Οι σεξουαλικές σχέσεις μέσα στο γάμο

Απαντήσεις του π. Ιερεμία Φούντα σε θεολογικό σεμινάριο

Ερώτηση: Οι σεξουαλικές σχέσεις μέσα στο γάμο υπάρχουν μόνο με σκοπό την παιδοποιΐα;

Απάντηση: Οι σεξουαλικές σχέσεις μέσα στο γάμο, όχι, δεν υπάρχουν μόνο με σκοπό την παιδοποιΐα. Και για να το αποδείξω αυτό, θα αναφέρω τρία επιχειρήματα.

A. Το λογικό επιχείρημα: Εάν ο σκοπός του γάμου ήταν η τεκνογονία, τότε, κατά φυσικό λόγο, η Εκκλησία δεν θα έπρεπε να ευλογήσει τον γάμο δύο ανθρώπων, εάν εκ των προτέρων καθίστατο γνωστό ότι δεν μπορούν να τεκνοποιήσουν. Ή δεν θα έπρεπε η Εκκλησία να ευλογεί το γάμο, όταν η γυναίκα είναι σε μεγάλη ηλικία. Και όμως ο Απ. Παύλος στο χωρίο Α' Κορινθ. 7,36, συνιστά γάμο στην «υπέρακμον», δηλ. σε γυναίκα, η οποία ευρίσκεται σε προχωρημένη ηλικία και δεν μπορεί να τεκνοποιήσει.

B. Το Αγιογραφικό Επιχείρημα: Στην εποχή του προφήτη Μαλαχίου, σκοπός του γάμου ήταν η τεκνογονία. Για αυτό και οι άντρες αφού έκαναν τέσσερα ή περισσότερα παιδιά, μετά διάλυναν το γάμο τους και έλεγα: «Αφού πετύχαμε το σκοπό μας, γιατί να ζούμε άλλο μαζί; Τι άλλο ζητά ο Θεός;» Και επεμβαίνει ο προφήτης Μαλαχίας και τοποθετεί το σκοπό του γάμου σε άλλη βάση και λέει: «Και γυναίκα νεότητος σου, και γυναίκα διαθήκης, με εγκαταλείπης». Τι θα πει «γυναίκα νεότητος»; «Ξέχασες τα ραντεβού, τα πρώτα χτυποκάρδια, και τις νύκτες που περίμενες να πάρεις τη γυναίκα σου; Ξέχασες ότι μ' αυτή τη γυναίκα συνήψες ιερό συμβόλαιο; Διαθήκη γάμου; Παραβαίνεις τη διαθήκη (με το να την εγκαταλείπης). Ο Προφήτης τοποθετεί σε άλλη βάση την συζυγία, στη βάση την αγαπητική (Γυναίκα νεότητος σου) και στο δέσιμο (Γυναίκα διαθήκης σου).

Γ. Το Πατερικό Επιχείρημα: Ο Ιερός Χρυσόστομος λέει: «... Ο γάμος ορίστηκε και για την τεκνογονία, αλλά, πολύ περισσότερο για να ικανοποιήσει την σαρκική επιθυμία. Και επικαλούμαι για μαρτυρία τον Απ. Παύλο, που λέει: Για να αποφεύγεται τη πορνεία, κάθε άνδρας πρέπει να έχει τη δική του γυναίκα, και κάθε γυναίκα το δικό της άνδρα. Δηλ. ο Απόστολος δεν λέει τίποτε για τεκνογονία. Και ακόμη ο Απόστολος συνιστά: Να σμίγετε τα ανδρόγυνα, όχι για να γίνετε πατέρες πολλών παιδιών, αλλά για να μην πέφτετε σε πειρασμούς του σατανά. Πιο κάτω, ο Απόστολος δεν λέει, «αν επιθυμείτε παιδιά, τότε να σμίγετε», αλλά, «αν δεν ημπορείτε να μένετε εγκρατείς, ας παντρεύεστε».

Δηλ. στην αρχή (μετά τοβ Αδάμ), ο γάμος είχε αυτούς τους δύο σκοπούς. Πρώτον, το σαρκικό, και δεύτερον την τεκνογονία. Αργότερα όμως, αφού γέμισε η γη και η θάλασσα και η οικουμένη από ανθρώπους, μένει ένας σκοπός του γάμου: Η αποφυγή της ακολασίας και της ασελγείας.

«Σχέσεις Ανδρογύνου πριν και μετά τον Γάμο»,

Δαμασκηνού Μοναχού Αγιορείτου, Εκδόσεις « Μυριόβιβλος»

Πολλοί θέλουν τη γυναίκα τους να είναι όμορφη...

Η ομορφιά του σώματος, όταν δεν συνοδεύεται από την αρετή της ψυχής, θα μπορέσει να σκλαβώσει τον άνδρα για είκοσι και τριάντα μέρες, δεν θα διαρκέσει όμως περισσότερο, αλλά αφού δείξει την κακία της, θα διαλύσει την αγάπη.

Οι γυναίκες όμως που λάμπουν εξ αιτίας της ομορφιάς της ψυχής, όσο προχωρεί ο καιρός και φανερώνουν την ευγένεια της ψυχής τους, τόσο περισσότερο ελκύουν τους άνδρες τους.

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Αραδιάζω όλα τα λάθη του συντρόφου μου

Μερικές γυναίκες, αλλά και άνδρες, αν συμβεί κάποια διαφωνία, αραδιάζουν όλα τα λάθη, τις παραλείψεις που είχε διαπράξει το ταίρι τους. Λες και είναι computers! Αναφέρουν, για να ενισχύσουν τη θέση τους, ότι κακό έχει κάνει ο σύντροφος τους! Ο Θεός σοφότατα χάρισε στον άνθρωπο τη λήθη, τη λησμονιά! Στο γάμο ισχύει: «Λησμονώ τέλεια όλα τα λάθη του συντρόφου μου! Δεν αναφέρω καν το παρελθόν»! Αυτό έφυγε ανεπιστρεπτί!

Γιατί «σώνει και καλά» ταπεινώνεις το ταίρι σου; Γιατί ξερνάς όλα τα λάθη του και τον ζεματίζεις» παράλογα; Τα λάθη είναι «λύματα», βαλτόνερα, ακάθαρτα νερά. Εσύ (άντρας ή γυναίκα) γιατί περιλούζεις το ταίρι σου με τα παλιά του λάθη; Οι αρχαίοι Έλληνες ορθότατα έλεγαν «Μη κίνει το απήγανο» (ένα βρώμικο φυτό! Αν λίγο του κουνούσες, σκορπούσε βρώμα στο περιβάλλον του).

Όσο νευριασμένο και να είναι το ζευγάρι (άντρας – γυναίκα) δεν πρέπει ν' αραδιάζουν λάθη παλιά στο σύντροφο τους!

Θ. Κ. Βγόντζας
«Ενότητα στο Γάμο»

Αιτία της «κρίσης» του γάμου είναι ο άνθρωπος»

Η ειδωλοποίηση των απαιτήσεων της ζωής, των αναγκών, είναι ακόμα ένας παράγοντας κρίσης και εν μέρει αποδημίας από τον συζυγικό δεσμό.

Συνήθως θεωρώντας ως δεδομένη τη σχέση μας με τον/την σύζυγο, μεταθέτουμε το κέντρο βάρους της προσωπικής μας ζωής από το πρόσωπο που ζούμε μαζί σε άλλα δευτερεύοντα κέντρα, όπως η προσπάθεια για ευημερία.

Η ευημερία είναι μια από τις πολλές μικρές θεότητες στον βωμό των οποίων θυσιάζεται πολλές φορές ο ίδιος ο γάμος. Γεγονός που διαπιστώνεται εύκολα στις περιόδους κρίσης.

Σε αυτές αποκαλύπτεται ότι το κέντρο βάρους δεν είναι η συζυγική ζωή αλλά οι οικονομικοί όροι διαβίωσης. Αυτή η μονομέρεια οδηγεί πολύ συχνά στην αποξένωση. Πρέπει εδώ να τονιστεί ότι η παρατήρηση αυτή δεν αποτελεί γενικό κανόνα και ακόμα αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι αιτία της «κρίσης» του γάμου είναι ο άνθρωπος.

Πρωτ. Αντωνίου Καλλιγέρη

«Ένας αργός θάνατος στον καναπέ»

Από το βιβλίο «Οικογένεια σε κρίση»

«Όλη η κακία των παιδιών μας, προέρχεται από τη δική μας αμέλεια και επειδή δεν τα οδηγούμε απ' την αρχή και από μικρής ηλικίας στο δρόμο της ευσέβειας. Και για μεν τη κοσμική μόρφωση τους και την εξασφάλιση μιας θέσεως στο στρατό, φροντίζουμε. Για να γίνει αυτό και χρήματα ξοδεύουμε και την βοήθεια φίλων ζητάμε και σε πολλούς δρόμους τρέχουμε. Για την ευδοκίμηση τους όμως πλάϊ στο βασιλέα των αγγέλων δεν φροντίζουμε καθόλου»

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Περί ισχυρογνωμοσύνης

Ισχυρογνωμοσύνη είναι η ισχυρή και αμετάτρεπτη γνώμη του ισχυρογνώμονα. Ο ισχυρογνώμων έχει ιδίαν γνώμη και αγωνίζεται με σφοδρότητα για να επικρατήσει, η οποία όμως συνήθως είναι ανόητη και αφελής. Είναι αμαθής και αγενής. Ο Αριστοτέλης λέει: «Ισχυρογνώμονες είναι όσοι πιστεύουν μόνο στη δική τους γνώμη, οι αμαθείς και οι αγενείς» (Ηθικά Νικομάχεια).

Οι ισχυρογνώμονες είναι υπερόπτες, φιλόνικοι, αμετάπειστοι, ανένδοτοι, εριστικοί, εγωιστές και φιλόδοξοι. Επιμένουν να επικρατήσει η δική τους γνώμη απέναντι στην αλήθεια και το πραγματικό συμφέρον. Ο

ισχυρογνώμων δεν φροντίζει για το αληθινό, το ορθό, το δίκαιο, αντιλέγει το ίδιο προς όλους. Έχει κάνει συνήθεια το να μην απαντάμε κόσμιο τρόπο. Δεν μπορεί να αποκτήσει φίλο, γιατί απομακρύνεται απ' όλους. Ως

μέλος συλλόγου γίνεται αφόρητος, ματαιώνονται δε ακόμα και συνδιασκέψεις εξαιτίας του πείσματος του. Ως συνέταιρος είναι ασυμβίβαστος, ως σύζυγος τυραννικός και ως άρχοντας επιζήμιος, γιατί δεν δέχεται κανέναν σύμβουλο. Ο ισχυρογνώμων πέφτει σε πολλά κακά και, πολλές φορές, η ισχυρογνωμοσύνη του τον ποτίζει πίκρα.

Αγ. Νεκταρίου

«Το Γνώθι σ' αυτόν»

Γ' Έκδοση, Εκδόσεις ΑΘΩΣ

« Στην οικογένεια πρέπει ο ένας να ταπεινώνεται στον άλλο, να μιμείται τις αρετές του, αλλά και να ανέχεται τις ιδιοτροπίες του»

Γέροντας Παϊσίου Αγιορείτου

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Θείας Λειτουργίας

Από το βιβλίο του Ιερομ. Γρηγορίου «Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ – Σχόλια» Εκδόσεις Δόμος

« Υπέρ της πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου Δεηθώμεν »

Η αγάπη του Θεού είναι καθολική και οικουμενική: αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους, όλους τους τόπους, όλους τους χρόνους. Αυτή την αγάπη μιμείται η αγία μας Εκκλησία κι αυτήν μας προτρέπει να κατακτήσουμε κι εμείς. Αυτή η αγάπη είναι η απόδειξη της πνευματικής τελειότητας: «Η απόδειξη για τους αγίους ότι έφθασαν στην τελειότητα είναι η εξής: Αν δέκα φορές κάθε μέρα παραδοθούν στη φωτιά για την αγάπη των ανθρώπων, δεν νιώθουν ικανοποίηση».

Ξεχείλισμα αυτής της αγάπης είναι η δέηση για την πόλη μας, για κάθε πόλη και χώρα. Οι πιστοί αγαπούν τον κάθε τόπο, τον κάθε άνθρωπο. Όπως μας λέει ο άγιος Πατήρ που έγραψε την προς Διόνητον επιστολή, οι πιστοί είναι η ψυχή του κόσμου. Οι χριστιανοί, γράφει, «πατρίδας οικούσιν ιδίας, αλλ' ως πάροικοι ...πάσα ξένη (χώρα) πατρίς έστιν αυτών και πάσα πατρίς ξένη ... επι γης διατρίβουσιν, αλλ' εν ουρανώ πολιτεύονται... αγαπώσι πάντας και υπό πάντων διώκονται... Πτωχεύουσι και πλουτίζουν πολλούς». Και συνεχίζει: « Με δύο λόγια, ότι είναι στο σώμα η ψυχή, αυτό είναι στον κόσμο οι χριστιανοί. Η ψυχή είναι διεσπαρμένη σ' όλα τα μέρη του σώματος, κι οι χριστιανοί σ' όλες τις πόλεις του κόσμου... Οι χριστιανοί... κρατούν τον κόσμο».

Οι χριστιανοί είναι η ψυχή του κόσμου. Συγχαίρουν στη χαρά των ανθρώπων, συμπονούν στον πόνο τους. Αγαπούν τους ανθρώπους περισσότερο από όσο τους αγαπούν οι κατά σάρκα γονείς τους. «Γιατί οι Άγιοι κατείχαν θέση πατέρα με την αγάπη τους και τη φροντίδα τους για το λαό... Μπροστά τους σβήνουν όλοι οι κατά σάρκα πατέρες».

Έτσι αγάπησαν και έτσι αγαπούν οι Άγιοι την πόλη τους και κάθε πόλη και χώρα. Κι εμείς πάντα, και ιδιαίτερα στη Θεία Λειτουργία, τους μιμούμαστε. Κι ευχόμαστε για την πόλη μας και για την οικουμένη, γιατί πάνω στο άγιο θυσιαστήριο «το κοινόν της οικουμένης κείται καθάρισιον». Χάρη σ' αυτό το θύμα, που εξαγνίζει την οικουμένη, «παίρνουμε θάρρος και προσευχόμαστε για την οικουμένη».

Πολεμικές τέχνες και χριστιανική πίστη

<http://www.egolpion.com/>

Είναι φανερό ότι οι πολεμικές τέχνες είναι μία διαδικασία σταδιακής, ανεπαίσθητης, αλλά βέβαιης άρνησης της χριστιανικής πίστης και ένταξης σ' έναν άλλο «πνευματικό» χώρο, αυτόν των θρησκειών του Βουδισμού, του Ταοϊσμού, του Ζέν, του Σιντοϊσμού κ.ά. Η ένασχοληση μ' αυτές αρχίζει συνήθως σαν ένα παιχνίδι, σαν γυμναστική ή σαν άθλημα, για να οδηγήσει τελικά τον εμπλεκόμενο στον αποκρουφισμό και στίς αντιλήψεις των ανατολικών θρησκειών. Πολλές φορές ακόμη και οι δάσκαλοι των πολεμικών τεχνών (τουλάχιστον στην Ελλάδα) δεν είναι συνειδητοί άρνητές του Χριστού, αλλά, αφού διακατέχονται από πλήρη άγνοια της χριστιανικής πίστης, θεωρούν ότι πρόκειται για καταστάσεις που συμβιβάζονται και ότι ο Θεός των Χριστιανών ταυτίζεται με την απρόσωπη ζωτική δύναμη των ανατολικών θρησκειών, του αποκρουφισμού και της Νέας Έποχής. Όμως, τό αποτέλεσμα είναι τό ίδιο: άρνηση της διδασκαλίας για την Αγία Τριάδα, που αποτελεί θεμέλιο της χριστιανικής πίστης, άρνηση της πίστης ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο μόνος Θεός, Σωτήρας και Λυτρωτής μας, έκπτωση από τή Χάρη του Θεού και, τελικά, έκπτωση από τή σωτηρία, που προσφέρεται διά του Χριστού. Αυτός ακριβώς είναι και ο μεγαλύτερος κίνδυνος για κάθε άνθρωπο: ή έκπτωση από τή σωτηρία.

Πολλοί έντυπωσιάζονται από τίς ικανότητες κάποιων που άσκούνται στίς πολεμικές τέχνες, ικανότητες που όντως σέ κάποιες περιπτώσεις υπερβαίνουν τίς φυσικές ανθρώπινες δυνάμεις και έντυπωσιάζουν. Και διερωτώνται: Άν αυτά δεν γίνονται μέ ανθρώπινη δύναμη, μέ ποιά δύναμη γίνονται; Αποκλείεται νά γίνονται μέ τή δύναμη του Χριστού; Αποκλείεται ό Χριστός νά δρᾷ και σέ τέτοιες περιπτώσεις; Για νά άπαντήσουμε, ἄς ανατρέξουμε στή διδασκαλία και στά ἔργα του Χριστού, όπως μαρτυροῦνται στά ιερά Εὐαγγέλια. Ἐκεῖ βλέπουμε ότι ό Κύριος ποτέ δεν δίδαξε τήν αυτοάμυνα τήν ανταπόδοση του κακού, αλλά τήν αγάπη, τή συγχώρηση και τή θυσία, ενώ ό Ἰδιος «λοιδορούμενος οὐκ άντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ήπήλει» (Α' Πέτρ. 2,23). Η Αγία Γραφή μάς δίνει και τήν απάντηση στό ποιός ενεργεί πίσω από τά «ύπερφυσικά» φαινόμενα των πολεμικών τεχνών. Αναφέρει χαρακτηριστικά: «πάντες οι θεοί των ἔθνων δαιμόνια» (Ψαλμ. 95,5), δηλ. οι θρησκείες, μεταξύ αυτών και εκείνες που αποτελούν τό υπόβαθρο των πολεμικών τεχνών, δεν είναι τόσο άθῶες καταστάσεις όσο νομίζουμε, γιατί πίσω απ' αυτές κρύπτεται ό ίδιος ό διάβολος, για νά δέχεται τήν προσκύνηση των ανθρώπων και για νά έπιτελεῖ «ἔργα» που έντυπωσιάζουν.

Ιερεύς Σωτήριος Ο. Αθανασούλιας

Συγκρούσεις και οριοθέτηση

Τα παιδιά χρειάζεται να νιώθουν πως έχουν τον έλεγχο και την ελευθερία των αποφάσεων για τον εαυτό τους. Δεν θέλουν να είναι συνεχώς τα αβοήθητα, απόλυτα εξαρτημένα από τους γονείς τους πλάσματα, αλλά να τους παρέχεται η δυνατότητα να εξασκούν την ελεύθερη θέληση τους, ν' αποφασίζουν και να παίρνουν πρωτοβουλία στη ζωή τους. Αν δεν αποκτήσουν αυτή την τόσο σημαντική πλευρά της ανθρώπινης συμπεριφοράς κοντά σ' εμάς, από πού θα τη μάθουν;

Είναι γεγονός ότι τα παιδιά έρχονται στη ζωή σαν αβοήθητα κι εντελώς εξαρτημένα πλάσματα. Αλλά ανατροφή και διαπαιδαγώγηση, όπως ο Θεός το εννοεί, σημαίνει να βοηθήσουμε το παιδί να μάθει να σκέφτεται μόνο του, ν' αποφασίζει σωστά και να έχει κυριότητα σ' όλες τις περιοχές της ζωής του μέσα στο περιβάλλον που θα ζει. Αυτό συμπεριλαμβάνει κάθε απόφαση, από το τι θα φορέσει μέχρι ποιο μάθημα επιλογής θα διαλέξει. Αν του επιτρέπουμε ένα χώρο αποφάσεων, ανάλογο με την ηλικία του, αυτό θα του δώσει ένα αίσθημα ελέγχου και σιγουριάς.

Πολλοί καλοπροαίρετοι, αλλά ανήσυχοι και υπερπροστατευτικοί γονείς, προσπαθούν να προλάβουν τα παιδιά τους από κάθε απόφαση που θα μπορούσε να έχει κάποια οδυνηρή συνέπεια γι' αυτά. Προσπαθούν να τα προστατεύσουν ακόμη και από το να γρατσουνίσουν το γόνατο τους. Το σύνθημα τους είναι: «Άσε ν' αποφασίσω εγώ για σένα!» Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα ν' ατροφούν τα παιδιά τους σε μια πολύ σημαντική πλευρά, σύμφωνα με την εικόνα και ομοίωση του Θεού ανθρώπινου χαρακτήρα: στην ικανότητα του να διεκδικούν και να μπορούν να αποφασίζουν αλλαγές στη ζωή τους. Τα παιδιά πρέπει να νιώθουν ότι η ζωή τους, αν και βρίσκεται κάτω από τη γεμάτη αγάπη κυριαρχία του Θεού, εξαρτάται απ' αυτά ως προς τη μορφή που θα πάρει και ως προς τη διαχείρισή της. Αυτό θα τα βοηθήσει να σταθμίζουν τις δυνατότητες τους, αντί να τις παραμελούν και να τις παρακάμπτουν. Θα μάθουν ακόμη να υπολογίζουν εκ των προτέρων τις συνέπειες των αποφάσεων τους, αντί να δυσανασχετούν εκ των υστέρων για τις επιλογές τους.

«Όρια Ζωής»

Εκδόσεις «Η ΕΛΑΦΟΣ»

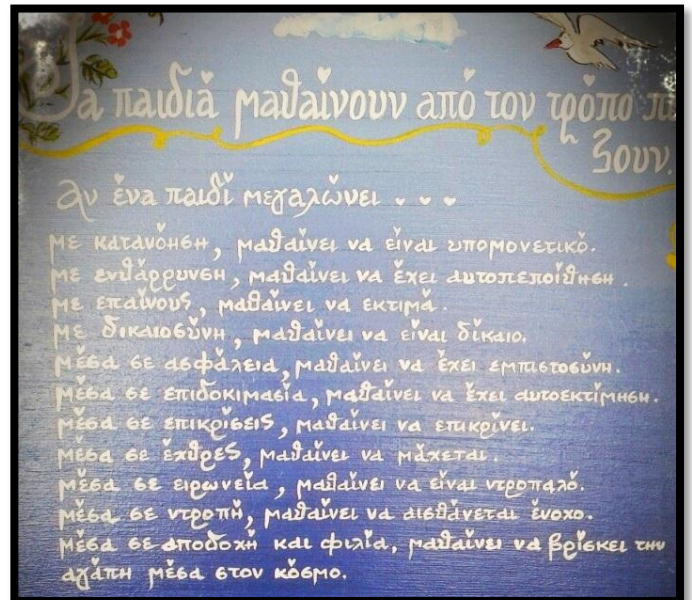
Την εκδήλωση
συνδιοργανώνουν η
Εκκλησιαστική
Επιτροπή και ο
Ορθόδοξος
Σύνδεσμος Γυναικών
Μοναγρουλλίου

Στις 6 Ιουνίου, ο αιδεσιμολογιώτατος
οικονόμος Ανδρέας Γκατζέλης
εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου
Κοσμά του Αιτωλού στον Άγιο
Αθανάσιο Λεμεσού, θα μιλήσει στον
Ιερό Ναό μας, με θέμα «ΑΓΑΠΩ ΑΡΑ
ΥΠΑΡΧΩ», η ομιλία θα ξεκινήσει η
ώρα 6:30μ.μ.

Τα μαργαριτάρια

« Λένε πώς τα μαργαριτάρια όταν τα βγάλουν από τη θάλασσα είναι σαν τις σταγόνες του νερού. Αν λοιπόν είναι έμπειρος ο αλιέας των μαργαριταριών μόλις τα πιάσει, τα βάζει στην παλάμη του και αφού τα κινήσει και τα περιστρέψει κατάλληλα, τα κάνει τελείως στρογγυλά. Όταν όμως σκληρυνθούν, τότε δεν μπορεί να τους δώσει άλλο σχήμα. Και τούτο διότι το μαλακό υλικό επειδή δεν έχει σκληρυνθεί ακόμη μπορεί να πάρει οποιοδήποτε σχήμα. Το σκληρό όμως, αφότου σκληρυνθεί δεν χάνει εύκολα την ιδιότητα. Όπως λοιπόν με μεγάλη προσοχή και τέχνη οι μεν ζωγράφοι επεξεργάζονται τις εικόνες οι δεν γλύπτες τα αγάλματα, το ίδιο πρέπει να κάνει κάθε πατέρας και μητέρα για τα θαυμαστά αυτά αγάλματα, που είναι τα παιδιά τους, φροντίζοντας για αυτά. Να καταβάλλεται κάθε προσπάθεια ώστε να κάνετε τα παιδιά σας θαυμάσια αγάλματα που να μοιάζουν με το Θεό. Θα γίνουν δε, αν αφαιρείτε απ' αυτά κάθε περιττό, αν προσθέσετε ότι πρέπει, και κάθε μέρα τα επιθεωρείται για να δείτε ποιο φυσικό ελάττωμα έχουν για να το εξαλείψετε ».

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

«Περί κενοδοξίας και όπως δει τους γονέας ανατρέφειν τα τέκνα»

ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Στην αγρυπνία των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου θα τελέσουμε το ετήσιο μνημόσυνο του αιμνήστου πατρός Ευέλθοντος Χαραλάμπους.

ΚΥΡΙΑΚΗ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ
						1 Ιουστίνου μάρτυρος Πύρρου, Χαριτούς
2 † ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ Νικηφόρου ἀρχ., Κ/Πόλεως ὁμολ., Εράστου ἱερομ., Δημητρίου νεομάρτ.	3 Λουκιλλιανού καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτ., Ἰωσήφ, Δωροθέου Πάσπου	4 † Μητροφάνους ἐπ., Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν Λαζάρου	5 Δωροθέου ἐπ. Τύρου, Γοργίου, Μάρκου νεομ.	6 Παρίωνος τοῦ Νέου ἡγ. Μονῆς Σαλμιάτων Ἀττάλου θαυματουργοῦ	7 Θεοδότου Ἀγκύρας, Σεβαστιανῆς ὁσίας, Ζηναΐδος μάρτυρος, Παναγῆ Μπασιά	8 † Ἀνακ. Λειψάνων Ἀγίου Θεοδόφρου Στρατηλάτου, Καλλιόπης μάρτυρος
9 † ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ Κυρίλλου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, Πελαγίας	10 Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτ., Πανσεμίνης ὁσίας	11 † Βαρνάβα καὶ Βαρθολομαίου Ἀπ., Βαρνάβα ὁσίου Λουκά Κριματίας	12 † ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΠΑΣΧΑ Ὀνουφρίου Αἰγυπτίου, Πέτρου τοῦ ἐν Ἀθῶ, Ἰουλιανοῦ ὁσίου	13 † ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΚΥΡΙΟΥ Τριφυλλίου ἐπ. Λήδρας, Ἀκυλίνης μάρτυρος, Ἀννῆς ὁσίας	14 Ἐλισσαίου προφ. Μεθοδίου Κων., Συνεσίου	15 Ἀμῶς προφ., Ιερωνύμου, Αὐγουστίνου
16 † ΑΓ. 318 ΠΑΤΕΡΩΝ Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθούντος	17 Ἰσαύρου, Μανουήλ, Σαβέλ, Ἰσμαὴλ μαρτύρων	18 Λεοντίου μάρτυρος, Υπατίου καὶ Αἰθερίου τῶν μαρτύρων	19 Ἰούδα Ἀποστόλου, Παΐσιου Μεγάλου, Ζήνωνος ὁσίου	20 Μεθοδίου ἐπ. Πατάρων, Καλλίστου πατρ. Κ/Πόλεως, Νικολάου Καβάσιλα	21 Ἰουλιανῶν μάρτυρος τοῦ Ταρσεῦς, Τερεντίου ἐπισκόπου, Νικήτα Νισυρίου νεομ.	22 † ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ Εὐσεβίου ἱερ., Ζήνωνος, Ζηνά μαρτ.
23 † ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ Αγριππίνης μάρτυρος, Ἀριστοκλέους, Δημητρίου	24 † ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ Τῷ Γενέσθον τοῦ Τιμίου Προφῆτου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου Παναγιώτου νεομ.	25 Φεβρονίας ὁσίου., Ὀρεντίου καὶ τῶν ἐξ ἀδελφῶν μαρτύρων	26 Δαβὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη, Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοτθίας	27 Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου, Ἀνέκτου μάρτυρος, Ἰωάννης Μυροφόρου Πιερύου μ.	28 Ἀνακομιδῇ λειψάνων Ἀγίων Ἀναργύρων Κύρου κ' Ἰωάννου, Παππίου μάρτυρος	29 † ΠΕΤΡΟΥ καὶ ΠΑΥΛΟΥ τῶν προτοκορυφαίων
30 † ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ Σύναξις τῶν ΙΒ' Ἀποστόλων Μαρίας Μυροφ.	■ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ■ ΑΓΡΥΓΙΝΙΑ ■ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ■ ΟΜΙΛΙΑ					

Παρακαλῶ ὅποιοι ἐπιθυμεῖ να τελεστεῖ ἁγιασμός στο σπίτι του ἢ τρισάγιο στο κοιμητήριο του χωριοῦ να ἐπικοινωνεῖ ἐγκαιρα με τον ιερέα της κοινότητάς μας στο τηλέφωνο 99134050. Ο Εσπερινός κατά το μήνα Ιούνιο θα ξεκινά ὡρα 6:30μ.μ καὶ ἡ Θεία Λειτουργία ὡρα 6:30π.μ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- 1 Στις 6 Ιουνίου, ο αιδεσιμολογιώτατος οικονόμος Ἀνδρέας Γκατζέλης εφημέριος του Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Κοσμά του Αιτωλοῦ στον Ἅγιο Ἀθανάσιο Λεμεσοῦ, θα μιλήσει στον Ἱερό Ναό μας, με θέμα «ΑΓΑΠΩ ΑΡΑ ΥΠΑΡΧΩ», ἡ ομιλία θα ξεκινήσει ἡ ὥρα 6:30μ.μ.
2. Στις 28 Ιουνίου θα τελεστεῖ αργυρνία εἰς μνήμη τῶν πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Ἡ αργυρνία θα ξεκινήσει ἡ ὥρα 9μ.μ καὶ θα τελειώσει ἡ ὥρα 12:45π.μ
3. Ἰδιαίτερες ευχαριστίες σε ὅσους μας βοήθησαν καὶ μας βοηθοῦν στη συλλογή τροφίμων καὶ ρούχων για τις ἄπορες οικογένειες.

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ἔτος 6^{ον} – Τεύχος 9^{ον} – Ιούνιος 2013

Ἰδιοκτήτης: Ι.Ν. Ἀγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

(Μοναγρούλλι – Λεμεσός) Τηλ./Φάξ: 25632879

Εφημέριος: Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας, Τηλ: 99134050

Παραεκκλησία: (α) Ἀγίων Αναργύρων
(β) Ἀγίας Παρασκευῆς

Υλικό Περιοδικό: Στα κείμενα διατηρεῖται ἡ ὀρθογραφία τῶν

συγγραφέων. Πολλά ἀπὸ αὐτά ἔχουν παρθεῖ ἀπὸ το διαδίκτυο. Ἰδιαίτερες ευχαριστίες ἀνήκουν στο τυπογραφεῖο **Χριστάκη Χααραλάμπους**, το οποίο ἀνέλαβε τα ἐξοδα του περιοδικοῦ μας.

Ἰστοσελίδα Ι.Ν.Αγ. Θεοδώρου Τήρωνος: <http://o-tiron.blogspot.com/>

